

- 6) Ontoereikende motivering, in strijd met de motiveringsplicht van artikel 296 VWEU.

Beroep ingesteld op 6 januari 2011 — Sina Bank/Raad

(Zaak T-15/11)

(2011/C 72/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sina Bank (Teheran, Iran) (vertegenwoordigers: B. Mettetal en C. Wucher-North, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- punt 8 van afdeling B van bijlage VIII bij verordening nr. 961/2010 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover het verzoekster betreft;
- het bij brief meegedeelde besluit van de Raad van 28 oktober 2010 nietig verklaren;
- punt 8 van [hoofdstuk I], afdeling B, van bijlage II bij besluit 2010/413/GBVB van de Raad betreffende beperkende maatregelen tegen Iran ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover het betrekking heeft op verzoekster;
- artikel 16, lid 2, van verordening nr. 961/2010 op verzoekster niet-toepasselijk verklaren;
- artikel 20, lid 1, sub b, van besluit 2010/413/GBVB van de Raad op verzoekster niet-toepasselijk verklaren;
- de raad verwijzen in de kosten van verzoekster en in zijn eigen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar vordering voert verzoekster vier middelen aan:

- 1) Eerste middel: er is niet voldaan aan de wezenlijke criteria voor het plaatsen op een lijst op grond van de bestreden verordening en het bestreden besluit van 2010 wat verzoek-

ster betreft, en/of de Raad maakte een kennelijke beoordelingsfout bij het bepalen of al dan niet aan deze criteria werd voldaan. Bijgevolg is de plaatsing van verzoekster op de lijst niet gerechtvaardigd.

- 2) Tweede middel: de plaatsing van verzoekster op een lijst schendt het beginsel van gelijke behandeling;

— verzoekster werd anders behandeld dan andere Iraanse banken;

— verzoekster werd anders behandeld dan andere Iraanse banken op de lijst, zowel in de verordening van 2010 als in het besluit van 2010;

— verzoekster werd anders behandeld dan „Daftar” en de Mostaz’s afan Foundation.

- 3) Derde middel: het recht van verdediging werd niet geëerbiedigd en er is niet voldaan aan de vereiste van het opgeven van de redenen van de plaatsing op de lijst aangezien:

— verzoekster geen informatie ontving van de Raad tot staving van diens standpunt behalve een bondige, algemene en onnauwkeurige motivering van twee regels;

— ondanks verzoeksters gedetailleerde verzoeken om informatie aan de Raad aangaande haar plaatsing op een lijst, de Raad verzoekster niet antwoordde en zij evenmin antwoordde op de brieven van verzoeksters advocaat;

— bovenvermelde situatie het onmogelijk maakt om uit te maken of de maatregel rechtens gegrond is of aangetast is door een onjuistheid;

— elk bewijsstuk dat tegen verzoekster werd aangevoerd, aan haar had moeten worden meegedeeld op het moment van het nemen van de aanvankelijke beslissing tot bevrozing van haar tegoeden of zo spoedig mogelijk erna.

- 4) Vierde middel: de beperkende maatregelen schenden verzoeksters eigendomsrecht en zijn niet evenredig, in strijd met het beginsel van de Europese Unie van evenredigheid van een beslissing, aangezien:

— er geen verband is tussen de door de Raad nagestreefde doelstellingen en de aan verzoekster opgelegde beperkende maatregelen;

— de Raad geen transactie heeft vermeld waarin verzoekster zou zijn betrokken;

— er andere meer evenredige maatregelen bestaan tegen het risico van de beweerde Iraanse „nucleaire activiteiten” en de financiering ervan.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB L 281, blz. 1).

⁽²⁾ Besluit 2010/413/GBVB van de Raad van 26 juli 2010 betreffende beperkende maatregelen tegen Iran en tot intrekking van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB (PB L 195, blz. 39).

Beroep ingesteld op 14 januari 2011 — Nederland/ Commissie

(Zaak T-16/11)

(2011/C 72/44)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. Wissels, M. de Ree en M. Noort, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— artikel 1 van Besluit 2010/668/EU van de Europese Commissie van 4 november 2010 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) hebben verricht, nietig te verklaren voor zover artikel 1 van dit besluit betrekking heeft op Nederland en voorzover het betreft de financiële correctie ter grootte van (in totaal) EUR 28 947 149,31 die is toegepast op de gedeclareerde uitgaven van de jaren 2003-2008 in het kader van de contingenteringsregeling voor de productie van aardappelzetmeel;

— de Commissie te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft bij Besluit 2010/668/EU een forfaitaire correctie van 10 % toegepast op de door de Nederlandse autoriteiten gedeclareerde bedragen die in de jaren 2003-2008 in het kader van de Europese steunregelingen voor aardappelzetmeel zijn uitgekeerd. Volgens de Commissie betaalden de Ne-

derlandse autoriteiten steun aan de zetmeelfabrikant en de aardappelteler voordat het volledige bedrag van de minimumprijs voor de geleverde aardappelen aan de aardappelteler was betaald.

De Nederlandse regering stelt zich op het standpunt dat de minimumprijs volledig is betaald voorafgaand aan de toekenning van de steun aan de zetmeelfabrikant en de aardappelteler. De minimumprijs is betaald door enerzijds verrekening van een deel van de minimumprijs met een openstaande (privaatrechtelijke) vordering van de fabrikant op de teler, en anderzijds door overboeking van het restant van de minimumprijs op een door de teler opgegeven (bank)rekening.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1) Eerste middel, ontleend aan een schending van artikel 7, vierde lid, van Verordening 1258/99 ⁽¹⁾ en van artikel 31 van Verordening 1290/2005 ⁽²⁾, gelezen in samenhang met artikel 5 van Verordening 1868/94 ⁽³⁾, artikel 11 van Verordening 97/95 ⁽⁴⁾, artikel 10 van Verordening 2236/2003 ⁽⁵⁾, artikel 26 van Verordening 2237/2003 ⁽⁶⁾ en artikel 20 van Verordening 1973/2004 ⁽⁷⁾, door uitgaven aan financiering te onttrekken terwijl aan de voorwaarde voor toekenning van de premie en de rechtstreekse steun was voldaan, omdat de minimumprijs was betaald middels verrekening en overboeking.

2) Tweede middel, ontleend aan een schending van artikel 7, vierde lid, van Verordening 1258/99 en van artikel 31 van Verordening 1290/2005, gelezen in samenhang met artikel 5 van Verordening 1868/94, artikel 11 van Verordening 97/95, artikel 10 van Verordening 2236/2003, artikel 26 van Verordening 2237/2003 en artikel 20 van Verordening 1973/2004, door uitgaven aan financiering te onttrekken terwijl de telers vrij konden beschikken over de minimumprijs voorafgaand aan de toekenning van de premie en de rechtstreekse steun.

3) Derde middel, ontleend aan een schending van artikel 7, vierde lid, van Verordening 1258/99, artikel 8 van Verordening 1663/95 ⁽⁸⁾, artikel 31 van Verordening 1290/2005, artikel 11 van Verordening 885/2006 ⁽⁹⁾ en eveneens van de rechten van verdediging door uitgaven aan financiering te onttrekken terwijl niet voor alle daaraan ten grondslag liggende bevindingen de procedure op tegenspraak als bedoeld in deze bepalingen is gevolgd.

4) Vierde middel, ontleend aan een schending van artikel 7, vierde lid, van Verordening 1258/99 en van artikel 31 van Verordening 1290/2005, gelezen in samenhang met artikel 11 van Verordening 97/95, artikel 10 van Verordening 2236/2003, artikel 26 van Verordening 2237/2003 en artikel 20 van Verordening 1973/2004, door uitgaven aan financiering te onttrekken terwijl de betaling van de minimumprijs op basis van de ontvangstaten door het betaalorgaan kon worden gecontroleerd.